

tigt at tage denne Deel af Stempelpapirslovgivningen for alene og forandre den. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kan siges at være anerkjendt hos dem, der kjende nærmere til, hvorledes den hele Stempelpapirslovgivning virker, enten at der er Trang til denne Forandring, eller at det netop skulde være den, som fremfor alle andre havde Kiav paa nu at blive gennemført; det stemmer paa ingen Maade med Alt, hvad jeg har kunnet erfare om denne Sag. Det er en Selvsølge, at hele Spørgsmaalet med Hensyn til Stempelpapirslovgivningen var blandt et af dem, jeg, dengang jeg blev kaldet til at overtage Indenrigsministeriet, anfaae først at maatte henvende min Opmærksomhed paa, for at gjøre mig det klart, hvorvidt det var muligt i denne Sæssion at kunne fremkomme med noget almindeligt Forslag desangaaende; men det blev mig snart indlysende, at dette var mig umuligt. Jeg erkjender, at en Forandring i Stempelpapirslovgivningen fra forskjellige Synspunkter kan være tilraadelig, dog maa jeg, for ikke at fremkalde nogen Misforstaaelse med Hensyn til min Opfattelse af Sagen, udtrykkelig bemærke, at jeg ikke troer, Opgaven egentlig er den at tilvejebringe Forandringer, hvorved Indtægten formindskes, det være sig 100,000 eller 200,000 Rbd., men jeg troer, at Opgaven maa være at prøve paa, hvorvidt der kan gøres Forandringer, der efter Rimelighed ikke bewirke nogen Afgang i Indtægten. Jeg troer navnlig, at det, som Opmærksomheden maa være henvendt paa, er, at man ved en virkelig Opretholdelse af Loven, kan indbringe saadanne Forhold under den, hvori der, navnlig i Kjøbenhavn, har indsneget sig en Demoralisation, som nu ikke tilstrækkelig kan modarbejdes. Men dette er et Spørgsmaal, som kræver meget alvorlig Overveelse, og det blev mig, som sagt, snart efterat jeg havde overtaget min Stilling, klart, at jeg ikke i denne Sæssion vilde være istand til at indbringe noget almindeligt Forslag om denne Sag. Et ganske enkelt Forslag, som jeg af særegne Grunde har anseet det for rigtigt at forelægge Hans Majestæt Kongen, vil en af de første Dage blive indbragt i det andet Thing, men som sagt en videre Bearbejdelse af Stempelpapirs-

lovgivningen har det været mig umuligt at forberede til nærværende Sammenkomst.

Ischærning: Den høitærede Minister syntes at dele Thingets Mening, at Stempelpapirslovgivningen i det Hele trænger til nogen Forandring, men han havde endnu ikke havt eller kunnet have Tid til at omfatte Spørgsmaalet i dets Heelhed og at bearbejde det som noget Samlet. Han meente, at de Forandringer, man skulde søge at indføre, ikke maatte gaae ud paa at formindskke Indtægten af Stempelpapiret, men snarere paa at beholde den samme Indtægt, derved at man ramte forskellige Omsætninger, som nu undslippe Stempelpapirslovgivningen; saaledes omtrent forstod jeg den ærede Minister. Jeg troer ogsaa, at dette er den Betragtning, som Thinget i det Hele har ønsket at gjøre gjældende; men det er dog neppe det, som vil være det Væsentlige at gjøre, og heller ikke det, hvorved man vil opnaae det heldigste Resultat. Hvad er, idetmindste saaledes som det staaer for mig, Hovedfeilen ved vor nuværende Stempelpapirslovgivning? — og ifald det, jeg antager derfor, virkelig er Hovedfeilen, hvilket er da det Middel, der ligger nærmest forhaanden til at rette den uden derved at formindskke Indtægten? — Hovedfeilen ved den nuværende Stempelpapirslovgivning er den, at den idelig og stærkt rammer de Capitaler, der ere i Bevægelse, og at den derimod lader de Capitaler, der henligge længe under det samme Stempel, ubeskattede. Det Lovforslag, der for Dieblirket foreligger, hæver i en væsentlig Grad een af Manglerne, nemlig den, hvorved de circulerende Capitaler rammes idelig og stærkt; men det er ogsaa ganske vist, at ifald man gaaer ind paa Lovforslaget, uden at andre Forholdsregler tages ved Siden af, vil Indtægten ved Stempelpapirslovgivningen upaatvivlelig tabe sig Noget. Vil den simple Følge deraf imidlertid ikke ogsaa blive, at man kommer til at gjøre det næste Skridt og søger at ramme den stilleliggende Capital ved en moderat Afgift, og vilde der være nogen Fare ved i dette Dieblirk at vedtage det Lovforslag, som foreligger? Faren vilde jo kun udstrække sig til det Afkavn af Indtægt, man vilde have i eet Aar, og i